

Vākštuoju par nakti...

Kāp tau nusakītē

Kuoks lēkau nekontēns,

Ka negavau iš tava šolēnelēs

Atsigertē vondēns...

Vākštuoju par nakti

Ištuoškēs ē sošalēs

Ē nebnuorieju ni matītē sava

Prakeiktuos truobalēs.

Tomsi ana, šalta,

Driegmie vērpēn kinkas,

Nes pečiaus vakar nieks

Pakortē nepaslinka.

Prisimēnēs tavi

Ē mūsa jaunīstē,

Sovuožuoju šiou nakti

Pas tavi atklīstē.

Bet to monēs jau

I vēdo nebileidā –

Sakē, ka nikumet nepažēnuojē

Tuokē „veida“...

Viel par nakti vākštuoju

Ištuoškēs ē sošalēs:

Be rēkala, tēp sakont, išėjau

Iš tuos šaltuos truobalēs...

Kam ē berokoutēis,

Kuoks lēkau nekontēns,

Ka negavau iš tava šolēnelēs

Atsigertē vondēns.